

Toespraak Gerdi Verbeet

Nationale Viering Bevrijding

Haarlem, 5 mei 2017

Geachte minister-president, excellenties, commissaris van de Koning, burgemeester, familie van Nasrdin Dchar, dames en heren,

Vandaag is het 5 mei. Vandaag vieren wij met elkaar dat we in een open, vrije, democratische rechtsstaat leven. We zijn ons ervan bewust dat dit geen vanzelfsprekendheid is, maar iets wat je moet koesteren. Een groot voorrecht, waar je zelf ook een bijdrage aan moet leveren.

Mijn moeder kwam uit Steenbergen. Steenbergen, dat betekent zand en kleigronden. Katholiek en Protestant hielden elkaar in evenwicht. Mijn moeder werd er in 1917 geboren in een liberaal, Rooms-Katholiek gezin. Mijn grootvader was een zakenman. Geloof vond hij een privézaak. Hij wilde met iedereen zaken kunnen doen. Dus ook met protestanten. Wat dat betreft leek hij wel een beetje op onze huidige minister president. Zo was het in heel Steenbergen. Er heerste een sfeer van verdraagzaamheid. Nasrdin Dchar, net als mijn moeder geboren en getogen Steenbergenaar, heeft in zijn voorstelling *DAD* op indringende wijze vertolkt hoe dat beeld van een het verdraagzaam Steenbergen, het Steenbergen waarin ook hij is opgegroeid, sinds de protesten tegen de komst van een asielzoekerscentrum, aan diggelen ging.

Met die voorstelling heeft hij mij, en met mij vele anderen diep geraakt. Ik vind het dan ook fantastisch dat hij hier straks de 5 mei-lezing zal houden.

Steenbergen staat symbool voor een grote groep burgers die het vertrouwen in de politiek totaal heeft verloren. Van tevredenheid of trots over het feit dat we leven in een vrij land, met vrije verkiezingen, met een rechtstaat als basis – daarvan is bij een deel van onze samenleving inmiddels geen sprake meer. We hebben vrijheid van meningsuiting, zeker. En daarvan wordt gretig gebruik gemaakt. Maar daarna luisteren we niet meer of er ook nog iemand is die iets terugzegt. Het gesprek lijkt wel verstomd tussen mensen die anders denken en anders leven.

Dames en heren,

Binnen het comité 4 en 5 mei zijn dit de thema's waar wij over denken als het gaat om het vieren van de Bevrijding. Dit zien wij als het belang van 5 mei. Een dag van reflectie over wat vrijheid is, wat democratie is – en hoe wij vorm geven aan de verantwoordelijkheid die wij daarvoor dragen. Wie op 4 mei denkt aan de verzetsstrijders en veteranen die hun leven hebben gelaten voor de vrijheid, moet op 5 mei stilstaan bij de vraag: wat kunnen wij doen om dat offer waard te zijn?

Vorm geven aan de verantwoordelijkheid die we met elkaar dragen voor de inrichting van Nederland – dat is de opgave waar we voor staan. Die verantwoordelijkheid kunnen we niet op anderen afschuiven, zoals op de raadsleden, wethouders en burgemeesters in onze gemeenten, de statenleden of de bestuurders in Den Haag. We moeten zélf aan de slag. De ontmoeting organiseren. Met elkaar in gesprek gaan. Op zoek gaan naar wat ons bindt. Dat is vaak veel meer dan op het eerste gezicht lijkt. En als er niet veel bindt dan is nieuwsgierigheid misschien wel een mooi begin van kennismaking.

Laten we de koe bij de horens vatten en eens kijken wat wij hier met elkaar gemeen hebben. Het duurt toch nog even voor de uitzending begint, dus dat kan wel even...

- Wie van jullie vindt dat onze vrijheid een Nationale feestdag waard is?
- Wie van jullie is in Noord-Holland geboren?
- Wie heeft een abonnement op een opinie weekblad?
- Wie leest de krant online?
- Wie is er lid van een vereniging (denk aan sportvereniging, koor, of een muziekband)?
- Wie van jullie is géén president?

U ziet er is veel meer dat ons bindt dan u dacht toen u hier binnenkwam. Ik weet zeker dat wij dat gevoel vandaag vast kunnen houden, zeker na de inspirerende woorden die Nasrdin Dchar vandaag zal spreken.

Graag wens ik u allen een fantastische 5 mei viering toe.